

UNIVERSUL LITERAR

ABONAMENTUL

LEI 2,60 ANUAL

Abonamentele se fac numai pe un an.

COLABORATORII ACESTUI NUMĂR

Mircea Rădulescu, Gabriela I. Anastasiu-Vueulescu, Sofronie Ivanovici, N. N. Beldiceanu, Otillia Ghibu, Victor Anestin, Aurel Brăescu, D. Iov, Ticu Mihail, I. C. Vissarion, I. Demetrius, Albert, B'Arg, etc.

ANUNCIURI

Linia pe pagina 7 și 8

— BANI 20 —

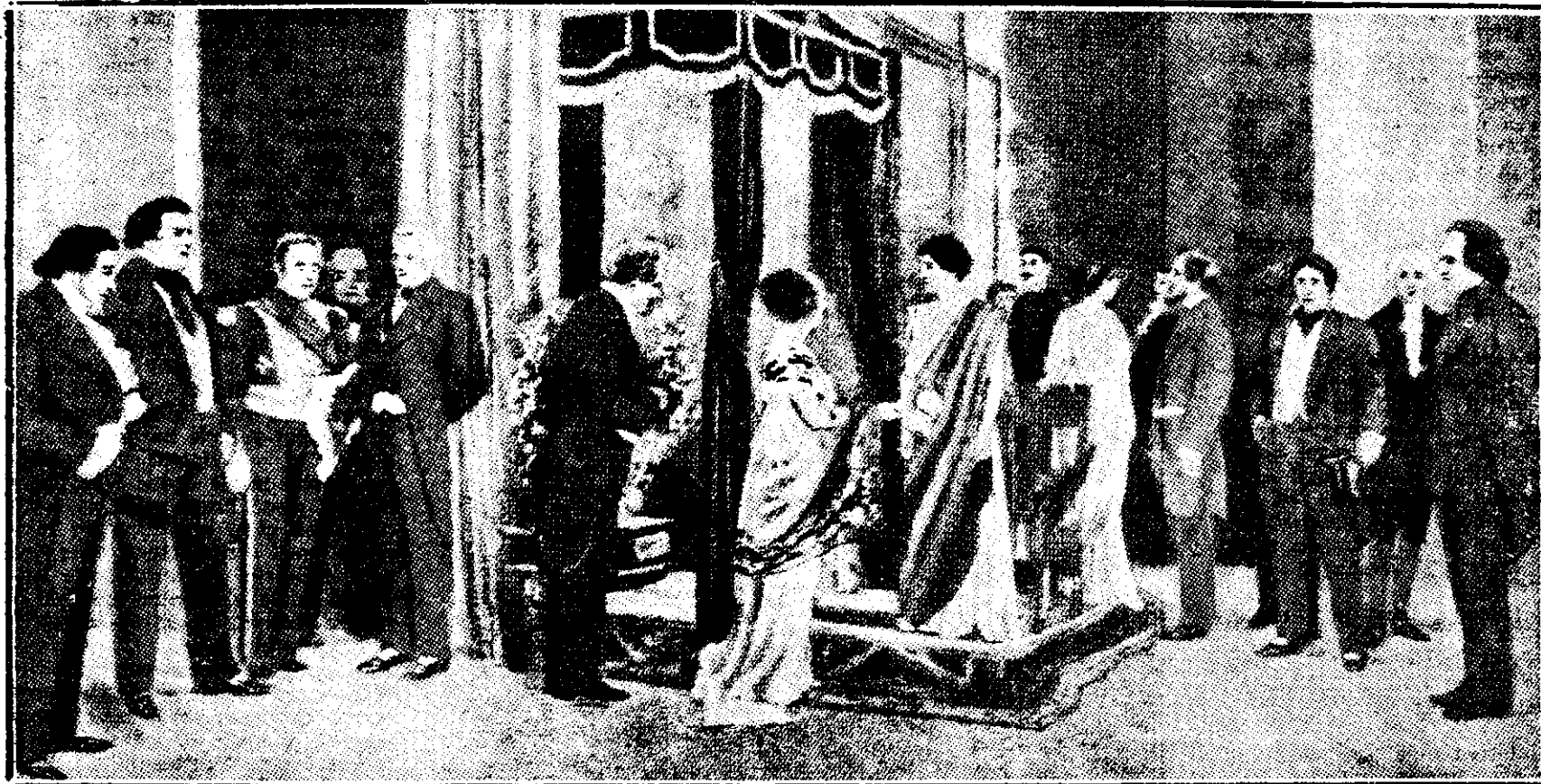

Pégoud, după sbornurile sale, felicitat de M. S. Regele Carol

Rachel la Odeon

Frédéric-Lemaître. Lamartine. Châteaubriand. D-na Récamier. Rachel. Alfred de Musset. Ingres. Victor Hugo. Mareșalul Bugeaud.

Reconstituirea, la teatrul Odeon a culiselor Comediei franceze, în 1848, a unei serii din reprezentațiile marelui artist Rachel. Defilarea celebrităților epocii prin fața Ilustrei tragediene.

O FEMEE TRECE...

de MIRCEA RABULESCU

N'ai mai văzut-o până atunci...

Silueții ei elegante a trecut pe lângă tine și ți-a lăsat în suflet, odată cu parfumul ei favorit, fiorul tainic al femeii frumoase.

Ai întors capul după ea, ai respirat puternic aerul atins de făptura ei voluptuoasă și ai simțit în inimă regretul infinit pentru ființa aceea necunoscută, care a trecut o clipă pe lângă tine și care a dispărut poate pentru totdeauna.

Ai întâlnit-o de obicei într-o dimineață de primăvară pe strada cea mai fogată în magazine. Se ducea să-și cumpere o stofă de rochie sau o formă de pălărie.

Ți-a aruncat din trecerea ei grăbită o privire furisă, o privire care îți spunea poate: — „Nu vezi că sunt de ocupată?” și ai lăsat-o să se ducă, oglinzindu-și în geamul vitrinelor silueta ei fină.

Ai zărit-o altă dată răsturnată provocător în trăsură, etalându-și piciorusul arătat mai mult de cât trebuie, din spuma volanului de mătase și te-a fulgerat de data aceasta dorința nestăpânită de a o avea lângă tine, de a o strânge brutal în brațe și a-i mușca buzele până la sânge.

Ai văzut-o într-un amurg alene, când leneșă și discretă pe vre-o stradă liniștită și o revoltă oarbă ți-a năvălit în sufletul tău de proletar umil și răsvărit împotriva nedreptăților vieții.

Ai întâlnit-o apoi de atâtea ori veselă ori tristă, cu ochii strălucitori de dorință nepotolite, cu ceartăne stăruie în jurul ploanelor.

Ai întâlnit-o iarna înfășurată în blănuri scumpe, sub care ghiceai căldura molesitoare a trupului și care îi dădeau aspectul unui animal bizar scoborât din cine știe ce regiuni polare.

Ai întâlnit-o primăvara în rochii de culori violete, ispititoare, ca a celei flori ce prin frumusețea culorii

lor atrag fluturii să ducă cu dâșnișii pollenul fecund.

În rochii fluide și aproape străvezii ai văzut-o în zilele călduroase de vară, ascunsă sub pălării enorme, cu brațele goale și sânul decolat și făptura ei înfrăgă și sănătoasă ți-a amintit nimfele ce dormeau goale pe marginea isvoarelor, între ierbururi și flori, la umbra codrilor nestrăbătuți.

Și în nopțile ploioase de toamnă a trecut pe lângă tine cu rochia ridicată ca să-ți admiri, la lumina felinarelor pantoful mic de lac cu fundă enormă și fineta ciorapului de mătase.

O! de câte ori n'ai întâlnit-o pe această necunoscută ispititoare a cărei privire te-a fulgerat o clipă și al cărei zâmbet fugar născut de cine știe ce gând strein ție, nu ți-a aprins în suflet un nimb de lumină și în inimă o primăvară înflorită de dorinți.

De câte ori parfumul ei nu te-a urmărit ca un farmec și în nopți friguroase de iarnă n'ai întins brațele spre făptura ei caldă ademenitoare ca o himeră?

De câte ori ars de patimă și cu ochii învineții de nesomn n'ai strigat-o, n'ai cerut-o, n'ai implorat-o să vină în odaia ta rece și pustie ca un mormânt!

De câte ori, această femeie, care a trecut pe lângă tine, nu ți-a evocat cu parfumul ei grădini înflorite de raze și cu foșnetul uscat al rochii de mătase, simfonia pădurilor toamne.

Făptura ei ți-a evocat interiorul somnucos, iatacuri tănuite, de un lux bizar, oglinzi uriașe, covoare moi și fine, blănii de urși albi, vase subțiri și elegante din care spânzură mănuchiuri de cristal și toată îngrămădirea de mică nimcuri feminine, evantaliuri, umbrele japoneze, statuete, bibelouri și flori artificiale.

Și te-ai întrebat în totdeauna :

știe ea ce putere demonică poartă vesale cu dansa. Știe ea câtă fericire poate să împartă cu un zâmbet și câtă durere cu o singură privire desprețuitoare?

De sigur că e conștientă de toată puterea ei supranaturală și aceasta se vede din modul cu care se îmbracă, din armonia liniilor ori formelor în mers, din toată făptura ei degajată care spune trecătorilor grăbiți:

— Priviți-mă uite ce frumoasă și cochetă sunt!

Și din acest simplu sentiment de vanitate, dacă nu dintr-o cruzime animalică, își face o voluptate intimă, știindu-se privită, admirată, dorită de toți.

Și bietul trecător obscur, grăbit, chemat de cine știe ce datorii imperioase, rămânând buimăcit o clipă, apoi pleacă ducând cu el în suflet odată cu parfumul ei favorit, fiorul tainic al femeii frumoase!

SCRISOARE

Și ce străină-am fost când soarta
Ne puse iară față 'n față...
Părea că'n sufletu-mi din vremuri
Stău stoineri mari și rect de ghiabă.

Și totuși, n'o să știți vrodată
Durerea care mi roade gândul
Când clipa stăntă întâlnirei
Am așteptat-o ani de-a rândul..

... Ce zile lungi ca resuscita
Și ani uitați de-al vremii mers
Sau strecurat greoi, lăsându-mi
În minte, chipul tău, nesters...

Cu câtă trudnică silință
Înăbușeam amarul străns...
... Tu, sfânt izvor de suferință
Prinos ți-aduc nestinsul plâns!

Căci dacă ți-am părut străină
În clipa cea istovitoare
Iubirea singură-i de vină
Iubirea mea, ce nu mai moare.

Gabriella I. Anastasia-Vuculescu

Puișorul

Veți întreba poate cine e Puișorul? Și eu să vă spun: un pui micuț, de-abia de două zile. Trează frații mulți, și toată ziua se țineau cumini de mama lor. Când se răstălețea vreunul cloșca-i clama îngrijorată „Clonc, clonc” iar ei răspundeau subțire „piu, piu” venind fugă, fuga.

Cu câtă dragoste îi privea Mioara, mica lor stăpână. Dar mai cu seamă pe „Puișorul, îl avea așa drag.

Dimineața cum se scula, prima grijă era să întrebe: „Dar Puișorul ce face?”

„Puișorul s'a sculat?”

Și de-abia aștepta s'o îmbrace, ca să alerge la el. Jocurile dintre Mioara și Puișorul cât era ziua de mare, nu mai sfârșeau!

Dar într-o zi — când Puișorul era mare — mama lui, fu călcată de un car. Bieții micuți alergau acum răsleți, care încotro, făcând așa speriați „piu, piu”.

Cine plânse de nenorocirea asta, mai mult ca Mioara? Iată Puișorul în brațe și sărutându-l îi curgeau lacrimi pe obrăziorii runeni.

„Puișorul meu nu are mamă, Puișorul meu orfan!” Și lacrimile isvoarău mai din belșug.

Unul câte unul puii fură tăiați sau vânduți. Numai favoritul Mioarei, se făcea mare un cocoșel mândru și țanțos, de-ți creca mai mare dragul să-l privești cum își însoțea stăpâna prin curte...

Și trecură mulți, mulți ani. Mioara era mare, și Puișorul murise poate demult. În casă mai era și Anina, o verișoară a Mioarei fără părinți, fără adăpost. O răsfățau toți dar nimeni mai mult ca Mioara. Și cum n'ar fi iubito cineva văzându-o? Așa blândă și frumoasă, pururi veselă, un copil fără griji, creca parcă menită ca nici odată să nu cunoască și chinurile vieții. Mioara era departe de a fi frumoasă. Când esea amândouă împreună cu părinții, toate privirile se îndreptau spre Anina. Câți tineri nu așteptau un zâmbet, o sin-

Convorbiri astronomice

Iluzii și realitate

E de mirare cum a ajuns omul să cunoască atâtea lucruri, când una este ceia ce vedem și cu totul alta o realitatea.

Omul se crede la început în ceia ce vede, în ceia ce aude, în ceia ce pipăie, dar mai târziu află, că toate simțurile îl înșală și că-i trebuie multă precauțiune, multe cercetări, multă răbdare, ca să dovedească adevărul.

Primii oameni când au privit în jurul lor au văzut că pământul e întins ca o tavă rotundă. Au conchis cu timpul că pământul trebuie să fie bine așezat pe temeliile lui. Cerul era una, pământul alta, două părți cu totul deosebite.

Cine ar fi putut să-și închipuie, că realitatea o cu totul alta, că pământul e un simplu glob ce se învârtă în jurul lui în 24 ore, iar în jurul soarelui în 365 zile, cu o viteză de 30 km. pe fiecare secundă.

Dar să luăm și alte exemple.

Închipuiți-vă două corpuri aruncate în spațiu cu viteze la fel, de sute sau mii de kilometri pe secundă.

De pe corpul A, corpul B ar fi văzut mereu în aceeași pozițiune, nemișcat, iar corpul B văzut din corpul A, de asemenea.

Cine ar putea să creadă că pe un locuitor al corpului A sau al corpului B, că zboară în spațiu cu o viteză spaimântătoare!

Dar stelele ce ne împodobesc cerul, nu zboară oare cu viteze, ce uneori ating până la 300-400 kilometri pe fiecare secundă! Și cu toate acestea, vederea nu ne spune nimic și nici de ani, oamenești de pe pământ văd stelele tot la locul lor.

Un fapt foarte curios e următorul.

Pământul are o viteză de 30 de km. pe secundă, în cursa pe care o face în jurul Soarelui.

Dar are și o viteză în jurul axei sale în 24 de ore. Să ne închipuim, că la un moment dat, direcția vitezei de rotație e din spre București spre Roma. Din cauza învârtirii pământului în jurul axei sale, peste 12 ore, direcția ea fi tocmal contrarie, din spre Roma spre București. Și cu toate acestea, schimbarea accasta de direcție nu are nici o influență asupra noastră, căci nici nu ne putem da seama că Pământul face o cursă nebună în jurul Soarelui.

E foarte interesant în această privință, un discurs pe care Henri Poincaré l-a ținut în 1910 la o societate științifică din Berlin, când a vorbit despre multe din aceste curiozități. Nu știu dacă s'a publicat această conferință în limba franceză, dar a fost publicată în limba germană în revista *Himmel und Erde* din Berlin.

Poincaré discuta în acea cuvântare principiul relativității, pe care învățații vor să întemeieze o nouă mecanică, cu totul diferită de aceea de cea întemeiată pe principiile lui Newton.

E interesant să urmărești lupta pe care o duce omul pentru a descoperi adevărul, frica ce o are el de a nu fi înșelat de aparențe. Lupta nu e sfârșită, ci abia începută, căci noile mijloace de cercetare, în loc să rezolve toate enigmaticele de ieri, scoate la iveală zeci de alte enigme.

Curiozitatea de a afla adevărul e de sigur cel mai mare îndemn de a munci pentru adevărul intelectual. Arta și literatura sunt în adevăr distracții superioare, dar tot distracții rămân; cunoașterea adevărului e singura care poate însă să dirijeze pașii omului mai departe.

Victor Anestie

Temperatura Săptămânei

Partidele și chestia evreiască

Sport politic care se reia de câte ori această chestie vine în discuție.

Desen de B. ARG.

Am să mă'ntorc la toamnă

— Aceleași femei

Am să mă'ntorc la toamnă când se scutur
Frunzele bolnave pe cârări,
Când cerul pare-o aripă de stultur
Smulsă, — și-aruncată peste-o floare.

Am să mă'ntorc la toamnă când pustiul
Dă srii sărutarea cea din urmă,
Când zările își pregătesc sicriul
Să 'nchidă 'n el tot farmecul ce-l curmă.

Am să mă'ntorc când vântul plânge, geme,
Și șueră 'n ferești ca un haiduc,
Când înfloresc în straturî crisanteme
— Și-un braț ticsit cu flori am să-ți aduc.

Impodobind cerdacu-ți solitar
Cu mari buchete albe, parfumate,
Să stai în el, cum stai într'un altar
Plin de lumină și singurătate.

Pătruns de jalea clipei trecătoare
Te voi privi cu sufletu 'n lumină
Și-mă vei părea că ești și tu o floare
Vitală, rece, tristă și străină!

D. IOV.

A FI DISTRAT...

Cuț nu i s'a întâmplat să pue de două ori zahăr în ceai? Sau întâlnind pe stradă un prieten să te uiț lung în ochii lui și să nu-l recunoști! Ești distrat și pace.

Se pare însă că recordul distracției îl țin oamenii celebri.

Așa de pildă Pasteur era odată la masă cu familia sa. La urmă sa'u servit struguri și cum cei mai mulți dintre comesești îi mâncau fără să-i mai spele, Pasteur le ținu un adevărat curs de bacteriologie și, spălând cățeva struguri într'un pahar, le arată cât de murdare și încărcate de microbi rămâne apa. După aceea ilustra savant căzu iar pe gânduri și, fără să bage de seamă, sorbi dintr'o înghițitură apa în care încesase microbii cu atâta grijă.

Despre Ampère, vestitul fizician, se povestește că de multe ori, fiind pe stradă, lua coșurile birjelor vopsite negru drept tabela din laboratorul său și scoțând o bucată de cretă din buzunar, se apuca de fă-

cut calcule; iar când birja plecă el alerga după dânsa continuându-și socotelile, fără să-și dea seama de situația în care se găsea.

Renomitul istoric german Mommsen saluta adesea pe fiii săi fără a-l recunoaște; e drept însă că avea șaisprezece. Altă dată, eșind dela Universitate Mommsen întâlnește un cunoscut care-l întreabă:

— Ce mai faci, scumpe maestre?

— Nu tocmăi rău... văd însă că de azi dimineață schiopătez. Dar așa-i bătrânețea... guta... reumatismul, viața sedentară.

Elevul, cu tot respectul ce i-l purta, nu-și putu stăpâni râsul căci îl văzuse de departe pe Mommsen venind cu un picior pe trotuar și cu celălalt pe stradă.

Alfred de Musset, la o serată, aruncat câțiva gologani într'o ceașcă de ceai care i-o oferise o d-șoară, crezând că vine cu cheta.

Și am putea da nenumărate exemple.

Dar sunt oameni cari, deși departe de a găsi o senzație în profunzimea gândirii lor sunt vesnic distrați;

„gură căscă“ care le fac toate pe deandosele; oameni cărora le place a părea distrați; în fine persoane a căror creier anormal prezintă cazuri interesante ale boalei de a fi distrat.

La Bruyère descrie cam astfel un tip de distrat:

Menelac deschide ușa ca să plece dar o reînchide căci vede că e cu boneta de noapte; examinându-se mai cu luare aminte se găseșteras numai pe jumătate, cu sabia încinsă în dreapta, ciorapii căzuți și cu cămașa pe deasupra pantalonilor. Dacă e pe stradă, se isbește de trecători și nu-și recunoaște niciodată prietenii. Acasă îi dispar toate; își cheamă toți servitorii să-i caute mânușile pe care le ține în mână; intră într'un salon unde, trecând pe sub o lampă, își anină peruca care rămâne atârnată; toți privesc și râd; Menelac râde mai tare decât toți și cercetând cu privirea printre invitați caută să vadă cine e fără perucă. Adesea fiind pe stradă crede că s'a rătăcit și întreabă pe trecători, care îl conduc până acasă; intrat în fine în locuința sa, se repede spre ușă crezând că s'a înșelat și a intrat într'o casă străină. Coboară scările și găsind o trăsură în fața casei sale o ia drept a sa, se urcă iar vizitiul pleacă crezând că-și duce stăpânul acasă. Trăsura se oprește, Menelac scoabără, traversează curtea, intră în anticameră, trece prin salon și se instalează comod în birou; nimic nu-i pare străin; se crede la el acasă. Stăpânul sosește; Menelac se scoală ca să-l primească și-l tratează foarte politicos îl roagă să ia loc și crede ai face onorurile casei sale; vorbește, visează, reia cuvântul; stăpânul casei pare a fi surprins; nu mai puțin Menelac care crede a se găsi în fața unui om neclibuzit care face vizite prea plictisitoare; abia seara târziu își dă seama de încurcătura sa.

Altă dată, fiind în vizită la o doamnă, după câțva timp uită că el e musafir și nici nu se gândește să mai plece; apoi găsește că d-na face vizite prea lungi și așteaptă cu nerăbdare să-și recapete libertatea; dar cum dânsa îi dă a înțelege că-i e foame și-i destul de târziu, el o invită să rămână la masă... și abia acum se trezește în hohotele de râs ale gazdei.

Serisorile le trimite totdeauna pe adrese greșite; un duce primește

NOUA SERIE A MARILOR Premii și valoroaselor

abonaților săi la tragerea din luna Maiu 1914:

Leï 5.000 Leï

IA BOKURI COMUNALE 4%

CU CUPONUL DE NOEMBRIE 1914

Un elegant DORMITOR de BRONZ

de mare valoare, al 11-lea dormitor furnizat pentru premiile noastre, de cel mai recomandabil depozit de mobile de fier și bronz „INDUSTRIA METALICA MARCU“, Bulevardul Elisabeta No. 8. București

UN ELEGANT PAT PENTRU COPIL

cu împietitură de sarmă și somieră, cumpărat tot dela „INDUSTRIA METALICĂ MARCU“

JUMATATE GARNITURA MOBILA

pentru salon, de bambu, compusă din: 1 canapea, 2 fotolii și 4 scaune elegant tapisate

O oglindă venețiană de cristal.-- Una etajeră elegantă de bambu

Un euer de bambu cu oglindă **DE CRISTAL, PENTRU ANTREU**

Toate acestea cumpărate dela marele magazin de mobilat MARCO DATTELKREMER, strada Carol No. 62, București

Un Dormitor de lemn fin

construit în marea fabrică de Mobile de lemn MARIN V. GANEA, șoseaua Miha-Bravul No. 37 și strada Șerbănică No. 10.— Sucursala: Calea Victoriei No. 107.

UNA FRUCTIERA de metal alb argintat, cu trei etajere de cristal, foarte elegantă.

UNA TAVA de același metal, garantat că nu înegrește, împreună cu șase pahare moderne pentru ceai.

UN SERVICIU de scris pentru birou, de metal alb fin argintat, având două călimări de cristal fin șlefuite.

UN SERVICIU de dessert, având 12 cutițe cu mânere de sidel, montate pe un suport foarte elegant.

UN COSULET de metal alb fin argintat, pentru cărți de vizită, model nou, foarte elegant.

UN SERVICIU pentru copil, compus dintr-o ceașcă de cafea cu lapte cu suportul său și o linguriță, toate plasate într-o cutie frumos, căptușită cu mătase albă.

Toate aceste obiecte sunt furnizate de către marele magazin de bijuterii, ceasornic și argintărie, *Frații A. & I. Roller*, strada Carol 50. Etaj. București.

UN GRAMOFON foarte elegant, cutia de stejar, cu plachete de meta. și fin nichelat, cu 6 plăci duble, adică 12 cântece.

UN FLAUT DE ABANOS, cu 12 clape, într-o cutie fină căptușită cu cărbune.

UNA VIORĂ FINĂ cu arcus și accesorii de rezervă.

Toate acestea cumpărate de la Marele Magazin de muzică *Jean Feder*, București, calea Victoriei 54, Furnizorul Curții Regale.

UNA MADOLINA italiană, de palisandru, ornamentată, cu testiera prelungită, specială pentru concert.

UNA CHITARA cu mecanică.

UNA HARMONICA cu două rânduri, cu 19 clape și 4 basuri, hărdușul dublu, cu colțul de metal.

Cumpărate de la Magazinul de muzică „*La Harpa*“, București, strada Colței No. 5.

UNA BICICLETA ELEGANTĂ «SPORT» cu roata liberă și trană automată prin contrapedalare.

UNA PUSCA de vânatoare cu două țevi, țevile de oțel, «Bayard» din renumita fabrică de arme «Pieper-Bayard». Această armă are 4 zăvoare de siguranță, țeava stângă clike-bore și poate întrebuițea atât pulberea neagră, cât și pulberea fără fum.

UNA CARABINA semi-automată de mare precizie «Pieper» cu țevile garantat precise.

UN REVOLVER SISTEMATIC.

Cumpărate de la marele magazin de arme și biciclete *B. D. Zismann*, furnizorul Curții Regale, calea Victoriei 44, București.

O ELEGANTĂ JARĂ DE URĂ 6 lădă.

UN ELEGANT PORT VISIT aurit înăuntru, furnizate de la cunoscutul magazin de bijuterii *Th. Radivoi*, bulev. Elisabeta 6 bis, București

6 LINGURITE cumpărate dela marele magazin de bijuterii și cea-ornicarie *Schmidt* și *Stratulat*, calea Victoriei 53.

SERVICIU PENTRU DULCEAȚA pentru 6 persoane compus din 6 pahare cu suporturile lor de argint de China.

1 CHISEA.

1 TAVA MAJOLICA CU NICHEL.

1 SERVICIU PENTRU OTET ȘI UNTDELEMN de argint de China și cristal.

1 BASTON de lemn fin incrustat cu argint.

Toate acestea furnizate dela marele magazin de bijuterii și cea-ornicarie *Schmidt* și *Stratulat*, calea Victoriei 53.

UN CEASORNIC DE PERETE, de lemn sculptat, cu cuc, cântând la ore și jumătăți.

1 BRĂȚARA CU CEASORNIC, pentru damă, formă modernă de argint marcat de Stat.

UN PORTZIGARET DE ARGINT veritabil, marcat de Stat.

6 LINGURITE, CRISTOFLE, frumos argintate și aurite, cu cutia lor tapisată.

Cumpărate dela „*Ceasornicaria Colței*“, magazin de încredere.

UN PATHEFON din renumita fabrică *Pathé Freres* Paris, cântă fără ace, fără pavilion cu diafagma de concert și 12 cântece, 6 plăci, 30 cm., 12 plăci cântate de celebrii artiști *Carusso*, *Titta Rufro*, *Slezack*, *Galvamy*, *Bellincioni* și *Muzica Gârzei* republicare, cumpărate dela depozitul *Pathéfonului* din București, calea Victoriei No. 107, cea mai mare casă în această branșă.

1 BAROMETRU DE PRECIZIE, furnizat de Casa *Menu & Comp.*, ca ea Victoriei.

CALIMARA DE CRISTAL cu piedestalul de marmoră neagră cu etajera de bronz.

CALIMARA DE CRISTAL cu postamentul de lemn de stejar.

CUTIE ELEGANTĂ PENTRU TOALETA cu oglindă.

ETAJERA DE STEJAR pentru scrisori furnizate dela librăria *A. A. Stanculescu*, Bulevardul Elisabeta No. 5 (Palatul Eforiei).

UN COSTUM DE HAINE (saco) după măsură și alegerea stofei, care se va confecționa de cunoscuta croitore *Jaques Grünberg*, Academiilor No. 25.

PATRU SPLENDEDE CEASORNICE DE AUR, 14 ca. are.

SEAȘI CEASORNICE DE ARGINT special comandate pentru abonatii noștri.

25 CASETE-FLORA, conținând săpun, pudră și cremă „*Flora*“.

20 PLACHETE DE METAL cu efigia Regelui și Reginei.

Alară de acestea, toți abonații mai primesc gratuit un volum din cărțile ce apar în **Ediția Ziarului „Universul“** tipărite anume pentru abonați.

Prețurile de abonament sunt aceleași: Pe un an lei 18; pe 6 luni lei 9,15; pe 3 luni lei 4,65.

Pentru concursarea la premiile de mai sus, abonații pe un an primesc 30 bonuri, cei pe 6 luni 15 și cei pe 3 luni 5 bonuri. Abonații pe un an participă la două trageri, deci după prima tragere vor primi încă 30 bonuri pentru tragerea următoare.—Administrația „Universului“ nu întrebuințează incasatori. Plata abonamentelor se face direct la casa administrației ziarului, prin mandat poștal sau în persoană.